

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1CoZm/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513233648
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Sedláčková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1513233648.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedlačkovej a členiek senátu JUDr. Andrey Haitovej a JUDr. Marty Šašinkovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: C. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX M. M., zast.: JUDr. Romanom Juríkom, PhD., advokátom, Jazerná 19, 940 71 Nové Zámky, o zaplatenie 3.395,20 eur s príslušenstvom a odmenou 11,31 eur zo zmenky a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 1CbZm/379/2014-346 zo dňa 27.2.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 1CbZm/379/2014-346 zo dňa 27.2.2018 v časti, v ktorej súd prvej inštancie zmenkový platobný rozkaz č.k. 1Zm 914/2013-11 zo dňa 27.3.2014 zrušil v celom rozsahu a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, p o t v r d z u j e .

Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že zmenkový platobný rozkaz č.k. 1Zm 914/2013-11 zo dňa 27.3.2014 zrušil v celom rozsahu a súčasne v zmenkovej sume 1.291,87 eur spolu s úrokom 6 % ročne od 11.4.2013 do zaplatenia a v zmenkovej odmene 4,31 eur konanie zastavil a priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že zmenkovým platobným rozkazom č.k. 1Zm 914/2013-11 zo dňa 27.3.2014 uložil súd žalovanému povinnosť, aby do troch dní od doručenia žalobcovi zaplatil zmenkovú sumu 3.395,20 eur s úrokom 6% ročne od 11.4.2013 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 11,31 eur a náhradu trov konania v celkovej výške 537,46 eur, alebo aby v tej istej lehote podal námietky, v ktorých musí uviesť všetko, čo proti zmenkovému platobnému rozkazu namieta. Žalovaný podal námietky, v ktorých o.i. žiadal prerušiť odvolacie konanie do rozhodnutia Súdneho dvora vo veci predloženej Krajským súdom v Prešove. Zmenkový platobný rozkaz žiadal zrušiť v celom rozsahu a nároky žalobcu zo zmenky zamietnuť.

2. Žalovaný ďalej uviedol, že je nesporné, že 4.8.2005 ako dlžník uzavrel so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom zmluvu o splátkovom úvere č. 0352234724 podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej mu veriteľ poskytol úver vo výške 100.000 Sk (3.319,39 eur). On mal úver splácať v mesačných splátkach po 1.457 Sk (48,36 eur) počnúc od 20.9.2005 do 20.7.2015. Dohodnutá bola ročná percentuálna miera nákladov 5,77%, ktorá mala byť vypočítaná z hodnoty celkových nákladov spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru. Dohodu o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže nezodpovedá realite,

podľa výpočtov je skutočná RPMN 12,99% a uvedenie nesprávnej výšky RPMN v zmluvách o spotrebiteľských úveroch je klamaním spotrebiteľa. Kvôli tomuto nesprávnemu údaju nepatria veriteľovi nijaké úroky a poplatky. Okrem toho sú v zmluve aj ďalšie zmluvné podmienky, ktoré spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v prospech veriteľa, najmä podmienky súvisiace s neprimeraným zabezpečením úveru blankozmenkou, ktorá umožňuje veriteľovi vyplniť pohľadávku založenú na nekalých podmienkach, ďalej dohoda o úžerníckom poplatku 23,24 eur za prvú upomienku, keďže ide o neprimerane vysokú sankciu, ktorej výška nie je odôvodnená nákladmi banky, tiež dohoda, že sa právny vzťah bude spravovať Obchodným zákonníkom. S poukazom na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 3.5.2010 označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj poplatok za poskytnutie úveru a poplatok za správu úveru. Zmluvu o splátkovom úvere ako celok označil za neplatnú nie len pre rozpor odplaty (bližšie nešpecifikovanej) s dobrými mravmi, ale aj pre početné neprijateľné zmluvné podmienky a dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co 109/2011 z 21.11.2012, ktorého časť v námietkach citoval. Ďalej žalovaný žiadal, aby žalobca predložil podrobný rozpis čerpania úveru a jeho splácania a tým preukázal, že má legitímne právo na zaplatenie zmenkovej sumy, že v nej nie sú započítané neprijateľné zmluvné sankcie, či vysoké úroky z omeškania. Uviedol, že zo žaloby nevyplýva, ako boli finančné prostriedky úročené, či prijaté platby veriteľ zarátal najprv na istinu až potom na úroky a poplatky, tak, ako to vyplýva z § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Žalobca uviedol, že ním uplatnená pohľadávka je pohľadávkou z titulu nesplateného úveru, ktorý žalovanému poskytol pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. na základe úverovej zmluvy č. 0352234724. Žalovaný v rozpore so zmluvnými dojednaniami neplnil riadne a včas splátky úveru, preto veriteľ ku dňu 19.2.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a tým sa pohľadávka z úverovej zmluvy v celkovej výške 3.395,20 eur stala splatnou v celom rozsahu. Zaplatenie úveru je zabezpečené zmenkou, ktorú žalovaný vystavil na rad Slovenskej sporiteľne, a.s. a ktorá žalobcovi zmenku indosovala. Zmluva o úvere má náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase jej uzavretia. Použitie zmenky na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy nebolo v čase uzatvorenia zmluvy neprípustné ani obmedzené a zmenka bola vyplnená v súlade so zmluvou o zmenkovom vyplňovacom práve. Dodatočne uviedol, že námietky napriek ich rozsiahlosti nie je možné považovať za dôvodné, ide podľa neho o kompiláciu stiahnutú z internetu a neuvádzajú sa žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by sa vzťahovali ku konkrétnej zmenke a jej kauze.

4. Súd prvej inštancie mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že v prvopise zmenky, ktorá bola vystavená v Turčianskych Tepliciach dňa 4.8.2005 žalovaný ako vystaviteľ dal bezpodmienečný prísľub, že za túto zmenku zaplatí dňa 10.4.2013 na rad Slovenskej sporiteľni, a.s. v Bratislave zmenkovú sumu 3.395,20 eur, bez protestu. V súvislosti so všeobecným záujmom ochrany spotrebiteľa bol do článku III. zmenkového zákona s účinnosťou od 23.12.2015 doplnený § 3a, z ktorého vyplýva, že sú neplatné také zmenkové prejavy, ktoré boli urobené v rozpore so zákazom použitia zmenky na zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy podľa osobitných predpisov. Osobitným predpisom bol v čase vystavenia zmenky a uzavretia zmluvy zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

5. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, že kauzálnym vzťahom zmenky je zmluva o splátkovom úvere č. 0352234724, ktorú dňa 4.8.2005 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. so žalovaným ako dlžníkom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebného bezúčelového úveru 100.000 Sk. Napriek tomu, že zmluvu, podľa označenia v záhlaví, jej účastníci uzatvorili podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka, išlo v zmysle § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení platnom v čase jej uzavretia, o zmluvu spotrebiteľskú. Poskytnutý úver je úverom spotrebiteľským, nakoľko Slovenská sporiteľňa, a.s. úver poskytla žalovanému v rámci predmetu svojho podnikania a úver nebol určený na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania dlžníka. Zmluva o splátkovom úvere sa preto, okrem všeobecnej úpravy § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, riadi aj zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ako osobitným predpisom.

6. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že zabezpečenie spotrebiteľského úveru zmenkou nebolo v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere žiadnym všeobecne záväzným predpisom zakázané. Dokonca zákon č. 258/2001 Z.z. vystavenie zmenky výslovne pripúšťal tým, že v § 4 ods. 7 ukladal veriteľovi povinnosť počínať si tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Možnosť zabezpečiť spotrebiteľský úver zmenkou vylúčil až

zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to počnúc od 1.1.2011, ale bez spätnej účinnosti. Zmenkový prejav preto nie je možné považovať za neplatný ani v zmysle čl. III. § 3a zmenkového zákona.

7. Ohľadom námietky žalovaného, ktorý označil zmluvu o zmenkovom vyplňovacom práve za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko umožňuje veriteľovi vyplniť pohľadávku založenú na nekalých podmienkach, súd prvej inštancie uviedol, že námietku vymedzenú len týmto skutkovým tvrdením nie je možné považovať za dôvodnú. Doplnením chýbajúcich údajov v blankozmenke sa vyplňovacie oprávnenie skonsumovalo (právo zaniklo vykonaním) a z pôvodne neúplnej listiny sa stala riadna blankozmenka spätne ku dňu jej vystavenia. Aj takáto zmenka je nesporný, dokonalý a abstraktný cenný papier a nestala by sa neplatnou ani v dôsledku neplatnosti zmluvy oprávňujúcej na vyplnenie blankozmenky. Prípadná neplatnosť vyplňovacej dohody len umožňuje zmenkovému dlžníkovi vzniesť námietku nesprávneho vyplnenia zmenky podľa čl. I. § 10 zmenkového zákona. Nie je preto rozhodujúce, či zmluva o zmenkovom vyplňovacom práve umožňovala nositeľovi oprávnenia do zmenky doplniť sumu, v ktorej bola zahrnutá aj kauzálna pohľadávka majúca pôvod v neprijateľnej zmluvnej podmienke, ale či majiteľ zmenky udelené oprávnenie vykonal spôsobom, ktorým reálne spotrebiteľa na jeho právach ukrátil.

8. K námietke právneho zástupcu žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, a to z dôvodu, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz o indosovaní zmenky, ani dôkaz o tom, že žalovanému zmenku na preplatenie predložil, súd prvej inštancie uviedol, že na túto námietku by vzhľadom na koncentračnú zásadu nemohol prihliadnuť ani ak by bola dôvodná. Žalobca však súdu predložil prvopis zmenky vystavenej na rad Slovenskej sporiteľne, a.s., ktorá zmenku indosovala na jeho rad. Indosament je v súlade s čl. I. § 13 ods. 1 zmenkového zákona zapísaný na rube zmenky a indosant ho podpísal. Keďže indosamentom sa prevádzajú všetky práva zo zmenky a o tom, kto má zmenku v rukách, platí, že je riadnym majiteľom, ak preukáže svoje právo nepretržitým radom indosamentov (čl. I. § 14 ods. 1 a § 16 ods. 1 zmenkového zákona). Zmenka bola vystavená s doložkou „bez protestu“, preto nie žalobca bol povinný preukázať, že zmenku žalovanému na platenie predložil, dôkazné bremeno na preukázanie, že lehoty dodržané neboli, sa v dôsledku tejto doložky podľa čl. I. § 46 ods. 2 zmenkového zákona presunulo na žalovaného.

9. Na žiadosť súdu prvej inštancie, aby žalobca špecifikoval aké dielčie pohľadávky boli do zmenkovej sumy zahrnuté, žalobca uviedol že Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému úver 3.319,39 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 119 mesačných splátkach po 48,36 eur. Celkovo mal žalovaný zaplatiť 5.754,84 eur, ale uhradil len 3.414,76 eur (z toho do 31.12.2008 sumu 56.833,13 Sk, čo je 1.886,51 eur a po 1.1.2009 do postúpenia pohľadávky 1.528,25 eur, po postúpení pohľadávky už neposkytol žalobcovi žiadne plnenie). Uviedol, že žalovaným uhradená suma 3.414,76 eur pokrýva celkovo 70 splátok úveru po 48,36 eur a časť 71. splátky v sume 29,56 eur, splatnej 20.7.2011. Nakoľko ďalšie splátky neplatil, právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 19.2.2013 mimoriadnu splatnosť a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžného zostatku, ktorý pozostáva z neuhradenej časti 71. splátky v sume 18,80 eur, z 18 omeškaných splátok po 48,36 eur (splátok č. 72. až 89.), ktoré sa stali splatnými do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a z časti dlžnej istiny úveru v sume 1.214,05 eur, ktorá sa stala predčasne splatnou. Celková dlžná suma bola 2.103,33 eur. Preto vzal žalobu späť v časti zmenkovej sumy 1.291,87 eur spolu s úrokom 6% ročne z nej od 11.4.2013 do zaplatenia a v zmenkovej odmene 4,31 eur a vo zvyšku žiadal ponechať zmenkový platobný rozkaz v platnosti.

10. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi spotrebný bezúčelový úver 100.000 Sk, výška úrokovej sadzby bola v deň podpisu zmluvy 11,10% p. a., dohodnutá bola výška splátok 1.457 Sk, ktoré boli splatné k 20. dňu v mesiaci od 20.9.2005 do 20.7.2015, úroky boli splatné v posledný deň kalendárneho mesiaca. V článku IV. ods. 5 zmluvy je uvedené, že dlžník a veriteľ sa dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je 5,77%, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru. Ročná percentuálna miera nákladov sa počas trvania úverového vzťahu mení v prípade, ak dôjde k zmene úrokovej sadzby a/alebo poplatkov a/alebo sa dlžník omeškal so splátkou a/alebo uhradí splátku v iný ako dohodnutý deň podľa zmluvy. Námietku žalovaného, že údaj RPMN je uvedený v zmluve nesprávne a nezodpovedá hodnote celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výške poskytnutého úveru, tak, ako je v zmluve deklarované a úver je preto podľa neho bez úrokov a poplatkov, hodnotil súd prvej inštancie ako dôvodnú.

11. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere, podľa ktorého musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Napriek tomu, že sankciu zákon spájal len s tým, že RPMN nie je v zmluve uvedená, rovnako treba hodnotiť aj prípad, ak je RPMN síce uvedená, ale v zjavne nesprávnej výške.

12. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že ak banka uviedla, že ročná percentuálna miera nákladov 5,77% je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru, pričom už samotná úroková sadzba bola v čase uzatvorenia zmluvy 11,10% ročne, konala vo vzťahu k žalovanému ako spotrebiteľovi zavádzajúco. Na rozdiel od spotrebiteľa mal dodávateľ profesionálne a odborné skúsenosti a vo vzťahu k spotrebiteľovi bol tzv. silnejším partnerom, preto na vyváženie tohto nerovnovážneho pomeru ukladal zákon dodávateľovi povinnosť účinným spôsobom spotrebiteľa informovať o podmienkach spotrebiteľského úveru. Z ustanovenia § 8 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, dodávateľovi vyplývala (a.c.) povinnosť uviesť pravdivé, úplné, presné a jasné údaje o ním poskytovanej službe. Žalobca síce poukázal na to, že sa banka pri výpočte RPMN riadila vzorcom, uvedeným v prílohe zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy a chyba vzorca bola napravená až zmenou zákona s účinnou od 1.7.2006. Napriek tomu však bolo povinnosťou banky postupovať voči spotrebiteľovi s nevyhnutnou odbornou starostlivosťou a buď ho na nesprávnosť vzorca, o ktorej musela vedieť, upozorniť, alebo do zmluvy uviesť taký údaj o RPMN, ktorý reálne zodpovedal hodnote celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výške poskytnutého úveru. Banke muselo byť známe, že výška RPMN nemôže byť nikdy nižšia ako výška úrokovej sadzby. Ak teda žalovaný legitímne očakával, že banka bude pri poskytovaní úveru postupovať s odbornou starostlivosťou, s dôverou v hodnovernosť a pravdivosť údajov, ktoré uviedla v zmluve o splátkovom úvere a jeho očakávania naplnené neboli, je údaj RPMN v zmluve, i keď vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona, treba považovať za nesprávny a v neprospech spotrebiteľa skresľujúci cenu úveru. Poskytnutý úver je preto bez úrokov a bez poplatkov. Súd prvej inštancie poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/29/2014, 18Co/33/2014, 17Co/239/2015 a rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 23Co/494/2014. Poukázal aj na čl. II. ods. 3 zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve, podľa ktorého bol remitent oprávnený v blankozmenke vyplniť zmenkovú sumu vo výške pohľadávky alebo jej časti v deň určený remitentom v písomnom oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky ako deň splatnosti pohľadávky. Slovenská sporiteľňa, a.s. v oznámení z 20.2.2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky ku dňu 19.2.2013. Z vyjadrenia žalobcu a z listinných dôkazov, ktoré predložil, je zrejmé, že banka poskytla žalovanému 4.8.2005 úver 3.319,39 eur a žalovaný v období od 20.9.2005 najneskôr do 12.11.2011 banke uhradil celkovo sumu 3.414,76 eur. Vzhľadom na to, že úver je bez úrokov a poplatkov, nemala banka ku dňu, ktorý do blankozmenky doplnila ako deň splatnosti, proti žalovanému už žiadnu pohľadávku, ktorú by bola oprávnená vyplniť v blankozmenke ako zmenkovú sumu. Súd prvej inštancie preto zmenkový platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil a podľa § 175 ods. 5 OSP súčasne v späťvzatej časti konanie zastavil.

13. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, proti výroku č. I, ktorým súd prvej inštancie zmenkový platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu a v súvisiacom výroku č. II o trovách konania a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zmenkový platobný rozkaz č.k. 1Zm 914/2013-11 zo dňa 27.3.2014 ponechá v platnosti v zmenkovej sume 2103,33 eur, v úroku vo výške 6,00 % p.a. zo zmenkového peniaza 2.103,33 eur od 11.4.2013 do zaplatenia a v odmene zo zmenkového peniaza vo výške 7,00 eur a prizná žalobcovi náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v spore.

14. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel vykonaným dokazovaním k nesprávnemu záveru o bezúročnosti úveru. Právny názor súdu prvej inštancie, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN nie je správny. Poukázal na ust. § 2 písm. d) zák. č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého ročnou percentuálnou mierou nákladov sa na účely tohto zákona rozumie sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. Výška RPMN v úverovej zmluve je uvedená správne v súlade s v tom čase platným právom. Úverová zmluva uzatretá právnym predchodcom žalobcu so žalovaným spĺňa všetky náležitosti kladené pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia

úverovej zmluvy, obsahuje zákonný údaj o výške RPMN vypočítanej podľa záväzného vzorca (príloha zákona č. 258/2001 Z.z. vo vtedy platnom znení, t.j. ku dňu uzavretia úverovej zmluvy 4.8.2005). Výpočet RPMN podľa tohto vzorca a jeho uvedenie v úverovej zmluve je splnením zákonnej povinnosti zakotvenej v § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy. Je pravdou, že príloha zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy obsahovala chybou zákonodarcu chybný vzorec pre výpočet RPMN, na čo poukazuje aj dôvodová správa k zák. č. 264/2006. Správny vzorec na výpočet RPMN spôsobom, ktorý zohľadňuje skutočné náklady na úver v čase jeho poskytnutia bol zavedený až novelou zákona o spotrebiteľských úveroch č. 264/2006 Z.z., platnou od 1.7.2006. Výpočet RPMN záväzne zakotvil zákon a všetci poskytovatelia spotrebiteľských úverov boli a sú povinní zákon dodržiavať. Právny predchodca žalobcu sa riadil platným právom a v zmluve uviedol správne RPMN podľa v tom čase platného vzorca pre výpočet RPMN, preto nemôže niesť zodpovednosť za zákonodarcom chybné uvedenie vzorca na výpočet RPMN. Žalobca považuje za odporujúce základným princípom právnej istoty, aby ho súd prvej inštancie sankcionoval a prenášal zodpovednosť za nesprávnu transpozíciu Smernice na škodu žalobcu, a to len z dôvodu nesprávnej implementácie vzorca pre výpočet RPMN. Postihnutie konania v súlade so zákonom je porušením základných princípov právneho štátu.

15. V odvolaní žalobca ďalej uviedol, že podľa ust. § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy zákon sankcionoval úver bezúročnosťou jedine v prípade, že údaj o RPMN nebol v zmluve uvedený. Nakoľko údaj o výške RPMN vypočítaný podľa záväzného vzorca v zmluve bol riadne uvedený, aj z uvedeného dôvodu neboli splnené zákonné predpoklady pre označenie úveru za bezúročný. Na základe vyššie uvedených skutočností úver poskytnutý žalovanému právnym predchodcom žalobcu nie je bezúročný.

16. K odvolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý považoval napadnutý rozsudok za vecne správny a náležite odôvodnený. Podľa žalovaného súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav a daný skutkový stav správne právne posúdil. Žalovaný sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku najmä v bodoch 29 až 31. Banka (veriteľ zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) musela vedieť o chybe vzorca uvedeného v zák. č. 258/2001 Z.z. a musela tiež poznať správny vzorec uvedený v smernici 87/102/EHS v znení smernice 97/8/ES. V tomto duchu právoplatne rozhodli v podobných sporoch aj viaceré odvolacie súdy (rozsudky Krajského súdu v Prešove 3Co/29/2014, 17Co/239/2015 a Krajského súdu v Trnave 23Co/494/2014). Tiež sa stotožnil s právnym posúdením súdu prvej inštancie, podľa ktorého je ročná percentuálna miera nákladov dôležitým indikátorom pre spotrebiteľa o cene spotrebiteľského úveru a rovnako sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie o zavádzajúcom konaní banky, ak pri úrokovej sadzbe 11,10 % uviedla do zmluvy údaj o RPMN („dohodnutej“ RPMN) vo výške 5,77 %. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov odvolania, rozsahu odvolania a vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 379 CSP a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP). Pokiaľ ide o skutkový stav veci, v štádiu v akom dospel v dokazovaní súd prvej inštancie, odvolací súd má za to, že skutkový stav bol zistený dostatočne a na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k správnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd má za to, že nie je daný zákonný dôvod na opakovanie alebo doplnenie dokazovania v súlade s § 384 CSP, a preto je viazaný skutkovým stavom veci tak, ako bol zistený súdom prvej inštancie v súlade s § 383 CSP. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu a dôvodmi odvolania dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie.

20. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie i jeho odôvodnením a v podrobnostiach na neho poukazuje v zmysle 387 ods. 1 a 2 CSP. Odvolací súd považoval za duplicitné vyjadrovať sa jednotlivito k námietkam žalobcu, nakoľko sa súd prvej inštancie venoval každej námietke vyčerpávajúcim odôvodnením, s ktorým sa v plnej miere odvolací súd stotožňuje. Odvolací súd k odôvodneniu vecne správneho napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom odvolateľa dodáva:

21. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukazuje na ust. § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere, podľa ktorého musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Napriek tomu, že sankciu zákon spájal len s tým, že RPMN nie je v zmluve uvedená, rovnako treba hodnotiť aj prípad, ak je RPMN síce uvedená, ale v zjavne nesprávnej výške. Význam RPMN súvisí s jednoduchším orientovaním sa spotrebiteľov pri výbere úverového produktu. V jednom číselnom vyjadrení má spotrebiteľ vyjadrené celkové náklady spotrebiteľa na úver reflektujúce nielen úroky, ale aj poplatky, a to so zreteľom na dobu splácania a výšku splátok. RPMN predstavuje teda celkové náklady spotrebiteľa, je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zmyslom zákonnej úpravy o povinnej osobitnej náležitosti písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere - RPMN je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa. Nie je naplnený zmysel zákona o spotrebiteľských úveroch, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa.

22. Je pravdou, že príloha zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy obsahovala chybný vzorec pre výpočet RPMN a správny vzorec na výpočet RPMN bol zavedený až novelou zákona účinnou od 1.7.2006, avšak žalovaný ako spotrebiteľ legitímne očakával, že banka (právny predchodca žalobcu) bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako jej to ukladá zákon o bankách. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu v banke s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré banka pripraví v písomnej podobe a predloží klientovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa (žalovaného) neboli. Banka ako odborník musela vedieť, že údaj o výške RPMN uvedený v zmluve je nesprávny a v neprospech klienta, neposkytla klientovi objektívny údaj o výške RPMN a voči klientovi postupovala neodborne. Banke muselo byť známe, že výška RPMN nemôže byť nikdy nižšia ako výška úrokovej sadzby. Ak teda žalovaný legitímne očakával, že banka bude pri poskytovaní úveru postupovať s odbornou starostlivosťou, s dôverou v hodnovernosť a pravdivosť údajov, ktoré uviedla v zmluve o splátkovom úvere a jeho očakávania naplnené neboli a údaj RPMN v zmluve, i keď vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona, treba považovať za nesprávny a v neprospech spotrebiteľa skresľujúci cenu úveru. Správne preto postupoval súd prvej inštancie ak posúdil, že poskytnutý úver právnym predchodcom žalobcu je bez úrokov a bez poplatkov.

23. Žalobca vo svojom odvolaní neuviedol také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre neho privodili priaznivé rozhodnutie. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie správnym smerom, z vykonaného dokazovania vyvodil správne skutkové závery a napokon aj vec správne rozhodol po právnej stránke. Rozsudok je podrobne odôvodnený, súd prvej inštancie v ňom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd vyslovil záver, že rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 1 CbZm/379/2014 zo dňa 27.2.2018 bolo potrebné podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť ako vecne správny.

24. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

25. Podľa 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému voči žalobcovi rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, keďže bol v odvolacom konaní plne úspešný. O výške náhrady

trov odvolacieho konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).